

Jurisdiktion, blot det er fra samme Amt, hvorfra saa ikke give ham Ret til at kunne udnævne Syns- og Skønsmand ogsaa fra en anden Jurisdiktion, det forekommer mig ogsaa vilde være ret praktisk.

Der er, som det høje Ting vil vide, i selve Lovforslaget optaget forskellige Bestemmelser, hvis Kilde er Søs og Handelsretsloven i København; men der er nogle enkelte Tilfælde, som kunne fortjene ogsaa at optages. Jeg skal nævne et Par af dem. Vidnesførelse eller Skønsforretningen kan efter den københavnske Lov i ganske særlig paatrængende Tilfælde foretages uden Stævning af Modparten og forinden Sagens Infamination; begge Dele ere Undtagelser fra den almindelige regelmæssige Fremgangsmaade i civile Sager; men en Bestemmelse som den vil være meget nyttig. Der findes i Udvalgets Forslag under Nr. 18 en Bestemmelse med Hensyn til Søforklaringer, som staar noget i Forbindelse dermed; men den er efter min Mening ikke tilstrækkelig. Man bør gaa saa vidt, at der bør føres Vidner, og at der i paatrængende Tilfælde kan udmeldes Skønsmand, uden at Sagen er infamineret, og uden at Modparten er stævnet. Det Tilfælde kan jo frembyde sig, at noget er foregaaet paa et Skib, som det er af Vigtighed at staffe Oplysninger om, og at et andet Skib er passeret netop paa den Tid og er tilstede i vedkommende Havn; men det skal rejse straks eller i Morgen; man kan ikke opholde Skibet, man maa optage Tingsvidner straks, og det kan derfor være af stor Interesse at gøre Undtagelser i saadanne Tilfælde. — Jeg skal yderligere nævne en i praktisk Henseende vigtig Bestemmelse i Søs og Handelsretsloven, som gaar ud paa, at i visse Tilfælde kan man gøre Kontrafordringer gældende uden Kontrafgsmaal, hvorved man sparer en omstændelig og vidtløftig Fremgangsmaade; det kan man gøre, naar man kun tilsigter at faa Nedsættelse i den Fordring, som er Genstand for Hovedsagen, derimod ikke, naar man vil have en selvstændig Dom; men i mange Tilfælde vil det være praktisk at indføre og benytte samme Regel uden for København. Disse Anhydninger vil jeg henstille til det ærede Udvalg at tage under Overvejelse inden 3dje Behandling.

På de øvrige stillede Ændringsforslag vil jeg tillade mig at udtale mig mod det af to ærede Medlemmer stillede Forslag om Dagpenge. Jeg kan ikke se, at det skulde være nyttigt her at komme ind paa det System at betale Dagpenge; de skulle jo ikke paa nogen Maade være Betaling eller Bederlag til vedkommende, men være

Skadesløsholdelse for Udgifter og for den i særlig Grad forøgede Tidspilde, en Mand kan have, naar han maa gøre et længere Ophold udenfor sit Hjem. Jeg er snarest tilbøjelig til at mene, at Forslaget gaar for vidt, naar det vil give Dagpenge allerede til dem, som give Møde over $\frac{1}{4}$ Mil fra den By, hvor de bo; denne Grænse er for ringe. Man skulde snarere sige $\frac{1}{2}$ Mil, det vilde være heldigere, saa vidt jeg kan se.

Jeg vil sige nogle Ord til Anbefaling for det af det ærede 4de Medlem fra København (Det. Hansen) under Nr. 5 stillede Forslag, om at Parterne ikke behøve at give personligt Møde under Forligsmæglingen, og at Sagførere ikke ere ubelukkede fra at møde som Fuldmægtige for Parterne ved Forligsmæglingen. Det er noget, som anbefaler sig ved at være henstigtsmæssigt, og jeg har intet dertil at tilføje. Angaaende Gebyrerne kan jeg ligeledes slutte mig til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem fra København. Forholdet er for Øjeblikket det: Naar der sættes særlig Soret, skal der betales dobbelt Gebyr; men naar der i Soretsager ikke sættes særlig Soret, naar Sagerne behandles ved den ordinære Underret, skal der ikke erlægges mere end det ordinære Gebyr. Det er et Spørgsmaal, som har været noget omtvistet. Man har fulgt den Praksis, jeg nu nævner i Henhold til en Bestemmelse i Søs og Handelsretslovens § 61; men den havde ikke nogen egentlig Autoritet for sig, forinden der netop i det sidst forløbne Aar saaldt en Højesteretsdom i denne Sag, ved hvilken det altsaa er givet, at man kan fordrø en saadan Sag behandlet ved den ordinære Underret, og saa skal man heller ikke betale andet end Underretsgebyr. Kun naar der skal sættes en særlig Soret uden for den sædvanlige Retstid, kan der fordrøes særligt Gebyr. Da nu Parterne for Øjeblikket benytte den billigste Fremgangsmaade, at have Sagen for ved den ordinære Underret, vil den modsatte Bestemmelse i Virkeligheden medføre en Skærpselse og Ubillighed mod vedkommende. Jeg kan ikke tro, at det kan være Meningen, at man vil indføre det; en udtrykelig Bestemmelse som den, der er foreslaaet af det ærede 4de Medlem for København, anser jeg for heldig, saaledes at der kommer til at staa: „Der vil i de nævnte Sager kun være at betale Gebyr som i ordinære Retssager.“

Justitsministeren (Mellermann):
Jeg skal først udtale mig angaaende de Ændringsforslag, der ere stillede af Udval-